

להקת הצמרת הבריטית, דיירי סטרייטס" לא הספיקה לנחות בישראל וכבר נחתה עליה מיתקפה של נערות ישראליות והקיפה אותה מכל עבר

גרופי-לנד

אינאף עם ירושלים. שום ביקורים בכותל, בכנסיית הקבר או בניית-לחם. במסיבת-העיתונאים יום קודם לכן נשאלו חברי הלהקה אם הביקור בישראל הוא עבורם חוויה רתית. כנראה שהתשובה היא לא נחרץ. עובדה: הם לא ביקשו שום ביקור במקומות הקדושים.

ביום השלישי עמדו בחורי דייר סטרייטס להמשיך ולצלם בירושלים. הם הגיעו כולם שעתים וחצי לפני המופע, לבריכת השולטן, לחזרת-קול, והתפעלו מהמקום היפהפה שליר החומות. גם פארק-הירקון מצא חן בעיניהם, כשהיו בו בסיוור מוקדם, למרות שמארק קנופולר אמר כי הוא מעדיף מקומות סגורים.

ראיון לתוך הלילה

הם באו לארץ לברם, ללא הנשים והחברות. רק אשתו של הרוד מנג'ר — מנהל-הדרך — באה מאוס-טרליה לכמה ימים. קנופולר הודיע שאשתו, שהיא מנהלת אולפן-הקלטות, תצטרף אליו באחד השלבים הבאים של מסע-ההופעות: "בכל פעם תצטרף אלינו אחת הנשים. סוף-סוף אנחנו נהיה במסע-ההופעות הזה שנה שלמה."

כשהעיר לו משהו שרינגו סטאר וכוכבים אחרים ביטלו את הופעתם בארץ בגלל המצב באיזור ובגלל מילחמת-הלבנון, הוא הגיב: "בולשיט! בראשיהשנה הקרוב אנחנו עומדים להופיע בכלפסט. יש שם קהל נהדר, והמצב לא מפחיד אותנו — או שנפחד להופיע בישראל?" האם ידע שהלהקה כלי-כך פופולארית בישראל? "ממכירת תקליטים אייפאשר היה לדעת זאת. אבל ככל שקרב מועד-ההופעה, הגיעו אלינו יותר ויותר הרים על מידת הפופולאריות שלנו כאן. כעת כולנו מופתעים מגלי-האהבה שאנחנו נתקל לים בהם. ככלל, יש לכם ארץ יפה והנשים יפות במיוחד."

הנשים היפות במיוחד מקיפות את מארק קנופולר ואת חבר מרעיו על כל צעד ושעל. הוא התעניין בעיתונאית מסויימת. כשהוברר לו שהיא נשואה, אמר שזה לא מרתיע אותו. כשמנהלו, אד כינקל, אמר לעיתונאית שמארק רוצה להכיר אותה, היא השיבה: "אני אשמח מאוד לראיין אותה". התשובה שקיבלה היתה: "אילוולא היית נשואה, הוא היה נותן לך ראיון לתוך הלילה!"

כך או כך, קנופולר וידידיו אינם זקוקים לאותה עיתונאית. הם מוקפים נשים רבות אחרות, הרבה יותר נדיבות. הגרופיס הישראליות אינן שונות מחברותיהן ברחבי-העולם. הן מקיפות את כוכבי-הרוק מכל עבר, ולא איכפת להן כלל שהם אפילו אינם יודעים לבטא את שמותיהן הפרטיים.

אנשי דייר סטרייטס התגלגלו מצד חוק כשמסקנה שר שירים של ביטלס. אך היו עסוקים בעיקר בחיזוניהן של המלצרות. למחרת הופיעו כל המלצרות למסיבה בביסטרו. שוקי דאג להזמין אותן, שלא יהיה לחברה משעמם.

המסיבה הסתיימה בשעות הקטנות של הבוקר. חברי הלהקה, כמו כל בריטים הגונים, היו בשעה זאת שתויים עד לשד עצמותיהם.

הם לא נהנו ממנוחה ולא נשאר במיטותיהם עד הצהריים. למחרת הם קמו מוקדם, נכנסו למיניבוס שהעמיד לרשותם משרד-התיירות ונסעו לירושלים. להצטלם לסרט מיוחד שמכינה רשת הטלוויזיה הבריטית בבריטניה על מסעם לישראל.

ביקור בבית-התומים ירושלמי, ציי לום קבוצתי עם הילדים וקטטה קלה עם הצלמים. שאינם מניחים לרגע.

בינקל, שהוא בדרך-כלל לבן מאוד, הפך ארום כסלק כאשר ניפח את לחייו וצרח בקול-יקולות על צלמת נמוכת-קומה: "אינאף!!! מירי בניוסף, אשת יחסי-הציבור והזירה אותו, ככה זה הצלמים בישראל. זה לא כמו חוצ' לארץ. תגיד להם אינאף, הם יצלמו דווקא" מה שנכון, באמת נכון.

המתח בחלל-האוויר לפני היכנסם של חברי הלהקה אל האולם שבו התקיימה המסיבה היה רב. חלק מהעיתונאים הישראלים הודיעו שהם לא ישאלו, כי האנגלית שלהם גרועה. היה אחד שאמר כי אין לו מה לשאול, שהרי הוא כבר יודע הכל. ומי שכבר פתח את פיו, שאל בדרך-כלל שאלות טכניות שעניינו רק אותו, ולא את האחרים.

כפעם המייורד-כמה הוכח כי מוסיקאים מנגנים הרבה יותר טוב מכפי שהם מרבדים. קנופולר חזר על הקליטאות של "אנחנו אוהבים את הקהל". אבל הוא גם הוכיח חוש-השמור בריטי אופייני: לשאלתה של כתבת גרוולם פוסט איך הוא מרגיש לפני הופעה בארץ שבה נוהגים לכתוב ולקרוא מימין לשמאל, ענה: "אנחנו נשיר את השירים שלנו מהסוף להתחלה". כשנשאל מדוע השירים שלו כליכך ארוכים, השיב שיש לו המון מה להגיד. אחר-כך נעניין יותר רציני, הכריז כי הוא מוכן להופיע בכל מקום בעולם, מלבד רוס-אפריקה. שתי רקות הוקצנו לצילום והמסיבה התפורה. אנשי "עצרות צרורות" הלכו בבלות בהחוף המערבי. שם הם שרו ויסקי והמשיכו עם שוקי וייס לתל-אביב הקטנה. שם החגיגה גברה.

עובדה שלא מנעה מאחיו, מארק, לעזור לו בתקליטו האחרון.

קנופולר נחשב כיום אחד מגדולי המוסיקאים באולס-הרוק. הוא כתב מוסיקה לסרטים, שהמפורסם מים שבהם הוא גיבור מקומי, כתב מוסיקה לסרטים קאל ונחמות קטנות. כמו כן עבד עם הזמרת טינה טרנר על תקליטה האחרון, שהביא לה את הפרס החשוב גראמי, ושהיה מבחינתה חזרה לזירה, אחרי שנים שבהן שקעה באלמוניות ובחוסר-עשיה כמעט מוחלטת.

כעת הם פה בישראל. איך שבאו, אורגנה לעננם מסיבת-עיתונאים במי לון הילטון. אחד ממארגני-המופע, גדי אורון, שלח לעיתונאים שהוזמנו למי סיבה מיכתב וכו ביקש מהם להכין שאלות מראש והרריך אותם כיצד להתנהג. היו שהתלוצצו כי בפעם הב' אה הוא גם יבקש מהכתבים להתרחף ולצחצח את שניהם לפני מסיבת-העיתונאים.

המיכתב עורר תרעומת רבה בקרב עיתונאיה-הפופ. אחד מהם הציע להח' רים את מסיבת-העיתונאים. אך הרעיון נפל. אחרי הכל, לא צריך לפגוע בלהקה בגלל אמרגן אחר בלתי-מנומס.

צ' ריך היה לראות אז זה בעיניים כדי להאמין; זמרי דייר סטרייטס לא הספיקו להגיע לישראל, בקושי הספיקו להציב את כף-רגלם על ארמיה, וכבר הוקפו במיזרנות, גרוי פיס בלע".

יפות אחת-אחת, לבושות במיטב מחלצותיהן, הן באו למסיבה שהתי קיימה בביסטרו שבנווה-צדק לכבוד חברי הלהקה הבריטית הנודעת. מארק קנופולר, מנהיג הלהקה, נשוי בעל תעודות, נחםס על-ידי גברת בעלת חזה גדול, שאמרה לו בקול מתפנק: "כולם מנטיחים לי כרטיס להופעה, אני לא יודעת מי יתן לי כסוף את הכרטיס הזה". לא שמעתי שהוא הציע לה כרטיס.

ג'ון איזלי שביחד עם קנופולר מהווה את הבסיס של הלהקה, גם הוא השאיר אשה בבית, אך לא נראה מודאג ממיתקפת היפהפיות שאימה עליו.

מנהלה האישי של הלהקה, אד ביקנל הלכנו, שבא למסיבה עם צעירה יפהפיה שענתה לשם אירית, הסביר כי למרות טבעת-הנישואין שעל אצבעו, הוא בעצם גרוש מזה ארבע שנים, אבל אינו מצליח להסיר את הטבעת. כשהבחין שאין מאמינים לו, נשבע כי במולדתו עונדים את הטבעת באצבע של יד שמאל, ואילו הוא, עובדה, עונד אותה בימין.

אחר-כך נשפך בביסטרו היין כוויסקי. הצלמים לא הורשו לצלם, וחברי הלהקה נראו מרוצים מאוד ממיתקפת הגרופיס הישראליות. ביי היה ניתן היה לזהות את השחקנית איריס קנר. צעירה בעלת שיער ג'ינג'י ארוך, שנדבקה אל אחד המוסיקאים ולא נתנה לאף אחת אחרת כל צ'אנס להתקרב אליו, התגלתה לבסוף כעדי תונאית. אין לדעת אם היא דבקה במשימתה העיתונאית, או שהיה זה עניין פרטי לחלוטין.

מארק קנופולר החל את דרכו כעיתונאי. דווקא כעת הוא אומר, שהוא בהחלט לא משתגע אחרי עיי תונאים. ניסו להסביר לו, שהם בסך-הכל עושים את עבודתם, והוא בשלו: "אני הייתי בתוך הביזנס הזה, עליי לא יוכלים לעבור!".

את עבודתו העיתונאית עשה ככתב לענייני פלילים ובתי-משפט. שם, סיפה, הוא גילה את הגועל-נפש האי-מיתי של החיים והחליט לפרוש.

אמרגן בלתי-מנומס

ת קופה מסויימת עבר קנופולר, יליד גלאזו שבסקוטלנד, כמורה. היטאייט המעולה שגדל בעיר-הפחם ניוקאסל, הקים ביחד עם אחיו, דייוויד קנופולר, ונגנים נוספים, את להקת דייר סטרייטס — בתרגום חופשי: עצרות צרורות". כשהלהקה התחילה להצליח ולמכור תקליטי-יהוה, פרש דייוויד ופתח בקאריירה עצמאית.